ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—74 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

15 ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5144

ΕΘΝΙΚΟΝ "ΚΑΤΗΓΟΡΩ,,

Συνηντήθησαν εἰς τὴν Βουλήν, ἡ Ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦδος. Γνωρίζετε τὴν ἔκβασιν τῆς μονομαχίας. Συνετρίβη τὸ δεύτερον. Συνετρίβη τὸ ψεῦδος τῶν «ἀνενδότων» εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κακοηθεστέρας κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβουλῆς. Ὁ λόγος τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ ὑψώθη εἰς περιωπὴν ἐθνικοῦ «κατηγορῶ». Καὶ ἔγινε πολιτικὴ πρᾶξις βαρυσήμαντος. Ἔγραψεν ἱστορίαν. Τὴν ἱστορίαν κάποιας ἀδικωτάτης καὶ ἀνατεῖου περιπετείας, τὴν ὁποίαν ἀνοίγουν διὰ τὸν τόπον ἀβυσσαλέα πάθη, ἀπωθημένα καὶ νωπά, ἀνθρώπων, ποῦ, ὅπως ἀποδεικνύεται, ἔμειναν ἀλύτρωτοι ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ κομματισμοῦ. Τῆς ἐπαράτου αὐτῆς ἀδυναμίας, ποῦ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ φθάση. Τὴν ἱστορίαν κάποιας συνωμοσίας ἐν δράσει, ἐν ἀναπτύξει, ἐν πλήρει ἀκμῇ συνωμοσίας, ποῦ ἀποπειρᾶται στραγγαλισμὸν τῶν θεσμῶν, τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς καὶ τῆς γαλήνης. Διὰ νὰ στηθῇ ἐπὶ τῶν πτωμάτων των—ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ ἐννοοῦν οἱ ἐπηρμένοι ἄφρονες—ἡ λαιμητόμος τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς πίστεως ἐπὶ τὸ μέλλον, ποῦ ἔχουν ἀρχίσει νὰ θεμελιώνουν τὴν εὐημερίαν. Τὴν ἱστορίαν καὶ διασυρμοῦ τῶν πάντων : Στέμματος, Ἐνόπλων Δυνάμεων, Δικαιοσύνης. Καὶ συγχρόνως ἀνδρός, ὁ ὁποῖος, μέσα ἀπὸ τὴν θύελλαν, ποῦ ἀποσυνθέσεως, ἀγωνίζεται μὲ ψύχραιμον καὶ νηφαλίαν αὐτοπεποίθησιν διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Δημοκρατίας ἐναντίον τῶν καπήλων της.

Ἦτο πράγματι μαστιγωτικὴ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Καραμανλῆ, εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἐνθυμῆται ἐσαεὶ ὁ ἄνθρωπος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐσήμαινε τὸ Βατερλὼ τῆς αὐταρεσκείας του, ὡς δῆθεν βετεράνου τῶν κοινοβουλευτικῶν μαχῶν. Διότι εἰς τὰ νωδὰ σοφίσματά του δὲν ἀντιπαρετάχθησαν σοφίσματα. Δὲν συνηρμολογήθησαν φράσεις ἠχηραί. Ὡμίλησαν ἡ Εἰλικρίνεια, ἡ Σύνεσις, ἡ Λογική. Καὶ αὐτῶν τὰ ἐπιχειρήματα εἶναι ἀκαταμάχητα. Καὶ διαθέτουν καταλυτικὴν δύναμιν ἀτομικῶν βομβῶν ἀμετρήτων μεγατόνων. Ἔτσι κατέρρευσε μετὰ πατάγου τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ψεύδους. Καὶ ἔτσι ἐφωτίσθη ἀπλέτως ἡ πραγματικότης, τὴν ὁποίαν ματαίως οἱ ὁλοφυρόμενοι τῆς κουστωδίας παλαίουν ἀπεγνωσμένως νὰ παραμορφώσουν. Χωρὶς ἀνάγκην ἐπικουριῶν ἀπὸ ἐξεζητημένα ρητορικὰ σχήματα, μὲ ἤρεμον, ἀλλὰ διαυγέστατον ὕφος, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπληροφόρησε προχθὲς τοὺς ἐπιχειρηματίας τοῦ θορύβου διὰ τὴν ματαιότητα τῶν σχεδίων των. Δὲν ἀφῆκεν ἀμφιβολίαν. Ἔπεισεν ὅλους τοὺς στοιχειωδῶς καλοπίστους. Καὶ εἰδοποίησεν, ὅτι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἀσεβοῦν πρὸς τὸν Θρόνον, τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὴν Δικαιοσύνην, ποὺ ἀποτελοῦν τὰς τρεῖς ἐγγυήσεις τῆς φυλετικῆς μας ὀντότητος. Ὅτι δὲν εἰμποροῦν νὰ βαυκαλίζωνται μὲ τὴν κενὴν προσδοκίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν ἐκβιασμόν των. Ὅτι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἀσχημονοῦν περισσότερον. Καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ φρουρήσῃ τὴν ἔννομον τάξιν, τὸ Πολίτευμα καὶ τὸν Λαὸν ἀπὸ τὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας σωρεύουν ὁ μαινόμενος παραλογισμὸς καὶ ὁ μωρότατος Ταρτουφισμὸς τῶν πολιτικῶς ὑποδίκων ἔναντι τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. Θὰ διαχειρισθῇ δὲ τὴν λαϊκὴν ἐντολὴν μὲ βαθεῖαν συνείδησιν εὐθύνης καὶ στοργῆς.

Ἂς τὸ ἀντιληφθῇ ἡ παράταξις τῶν ταραχοποιῶν. Δὲν πτοεῖται ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς. Δὲν σκέπτεται νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς σάλον. Δὲν πρόκειται νὰ δικαιώσῃ τὸ οἰκτρὸν παιγνίδιον τῆς συκοφαντίας. Διότι θὰ ἰσοδυνάμει τοῦτο μὲ σκαιὰν περιφρόνησιν τῆς λαϊκῆς ἐπιταγῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον κωφῆ φωρᾶται ἡ λεγομένη Ἕνωσις Κέντρου.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΚΑΡΑΝΑΝΛΗ - ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΕΓΟΗΤΕΥΣΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΝ ΟΜΩΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΔΙΟΤΙ ΑΠΟ ΤΟΝ "ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ,, ΕΠΛΗΓΗ ΜΟΝΟΝ Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 14. Συντριπτικὴ ὑπῆρξε ἡ κοινοβουλευτικὴ ἥττα, τὴν ὁποίαν ὑπέστη χθὲς ἡ Ἕνωσις Κέντρου κατόπιν τοῦ διεξαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν διαλόγου ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Παπανδρέου.

Ὁ κ. Παπανδρέου, εὑρεθεὶς πρὸ ἀδιεξόδου, ὑπανεχώρησε καὶ ἠρκέσθη μόνον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἀπειλὰς περὶ «ἀνενδότου ἀγῶνος». Χαρακτηριστικὸν εἶναι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν διεγνῆ ἥτταν τοῦ ἀρχηγοῦ των, δεδομένου ὅτι, ὡς ἐτόνισεν, ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἐτόλμησε νὰ προσδώσῃ, ὅπως ἄλλοτε, τὸν κατάλληλον μαχητικὸν τόνον, ἂν καὶ τὸ θέμα μετετοπίσθη ἐπὶ τοῦ καθαρῶς πολιτικοῦ πεδίου περὶ βίας καὶ νοθείας.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ἐπίσης, ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, βουλευταὶ τῶν Φιλελευθέρων, ηὐχαριστήθησαν καὶ ἐξεδήλουν παντοιοτρόπως τὴν ἱκανοποίησίν των, διότι ἐκ τῆς δοθείσης πολιτικῆς μάχης ἐπλήγη μόνον ὁ κ. Παπανδρέου μὲ τὸν ὁποῖον περιωρίσθη ἡ ἀνταλλαγὴ διαξιφισμῶν καὶ ἐπιχειρημάτων.

Σαφής, μαχητικός, μὲ ἐξαρσιν ἀνωτέρου κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρός, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, συνέτριψε τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ κ. Παπανδρέου, κυρίως εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐζήτησε νὰ ἀναφερθῇ ἔστω καὶ μίαν φοράν, καθ' ἣν ἀπεδοκίμασε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἐπανάληψίν των.

«Εἶναι νόθος ἡ πλειοψηφία τῆς σημερινῆς Βουλῆς καὶ ἡ Κυβέρνησις παράνομος, εἶπεν ὁ κ. Παπανδρέου. Τὴν θεωροῦμεν σφετεριστὴν τῆς ἐξουσίας. Ζητοῦμεν τίμιον Κράτος, τίμιον ἐκλογικὸν σύστημα τίμιαι ἐκλογές. Καὶ ὑπῆρξεν ἀνακριβὴς ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτε εἶπεν ὅτι ἔπειτα ἀπὸ κάθε ἐκλογήν, ἡμεῖς εἴχομεν ζητήσει νέαν ἐκλογήν. Οὐδέποτε, ἔχουν γίνει 7 ἐκλογαί. Οὐδέποτε μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐζητήσαμεν νέας ἐκλογάς».

Καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς εὗρε τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ θέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅλα τὰ κείμενα τῶν προηγουμένων δηλώσεων τοῦ κ. Παπανδρέου.

—Θὰ σᾶς εἴπω καὶ ἐπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, καὶ θὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι ἄλλοτε εἴχατε διάφορον θεωρίαν περὶ πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας. (Καὶ ἡ συζήτησις συνεχίζεται ἐν μέσῳ γελώτων).

Εἴπατε νὰ σᾶς ἀναφέρω, συνεχίζει ὁ κ. Καραμανλῆς, ἔστω καὶ μίαν περίπτωσιν, ποὺ ἠμφεσβητήσατε τὸ κῦρος τῶν ἐκλογῶν. Τὸ 1956 κατηγγείλατε «ἐκλογικὸν ὄργιον» καὶ εἴπατε καὶ τότε ὅπως καὶ σήμερον «ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας, δὲν ἀναγνωρίζομεν ὡς νόμιμον την Κυβέρνησιν» δηλαδὴ ὅ,τι λέγετε καὶ τώρα.

Ὁ κ. Παπανδρέου ἐψέλισε φράσεις τινὰς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ ἔγινε κάτωχρος ἀλλὰ ὁ κ. Καραμανλῆς συνέχισε τὸν καταπέλτην του, ἀποδείξας ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου μὲ τὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ, ὁδηγεῖ τὸν τόπον εἰς τὴν ἀναρχίαν μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχήν.

»Διότι δὲν εἶναι δυνατόν, συνέχισε, κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται ὡς Ἡρακλεῖς τῆς Δημοκρατίας διὰ τῶν λόγων, διὰ τῶν πράξεών των νὰ ἐξωθοῦν εἰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς τὴν κατάργησιν τῆς Δημοκρατίας. Σεῖς μὲ τὸν «ἀνένδοτον ἀγῶνα», τὸν ὁποῖον διεξάγετε, εὑρίσκεσθε ἢ θὰ εὑρεθῆτε συντόμως εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνομίας. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί δὲν δεχόμεθα μὲ τὸν τόνον αὐτὸν νὰ διεξάγωνται αἱ συζητήσεις μεταξὺ ἀντ.πολιτεύσεως καὶ κυβερνήσεως. Καὶ ἐπαναλαμβάνω τὴν εὐχήν, ὅπως ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ὁλόκληρος ἡ βουλὴ ἀντιμετωπίσουν μὲ διαφορετικὸν πνεῦμα τὰς μελλοντικὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις. Ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ὑποκύψῃ εἰς ἐκβιασμόν».

Οἱ κύκλοι τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου, οἱ ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Παπανδρέου, ἐτόνιζον σήμερον ὅτι διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ κ. Παπανδρέου παρασύρει μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» τὴν Ἕνωσιν τοῦ Κέντρου εἰς τὴν πλήρη ἐξουθένωσιν.

ΑΝΕΠΟΥΛΩΤΟΣ Η ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΑΛΓΕΡΙΝΟΥ

Η ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΖΟΥΩ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΚΑΙ ΝΕΑΝ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗΝ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑΝ

ΘΑ ΚΑΡΑΤΟΜΗΘΗ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ "Η ΘΑ ΛΑΒΗ ΧΑΡΙΝ;

ΠΙΘΑΝΟΝ Ο ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΝΑ ΕΚΒΙΑΣΗ ΤΟΝ Ο.Α.Σ.

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 14. Οἱ Εὐρωπαῖοι τῆς Ἀλγερίας διεμαρτυρήθησαν σήμερον τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας διὰ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ ΟΑΣ στρατηγοῦ Ζουώ, μὲ τὴν ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας κροῦσιν μαγειρικῶν σκευῶν, εἰς τὸν ρυθμὸν τοῦ συνθήματος «Γαλλικὴ Ἀλγερία».

Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἐγένετο εἰς τὸ Ὀράν, ἐνῶ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ κήρυξις γενικῆς ἀπεργίας εἰς τὰς 3 μεγαλυτέρας πόλεις τῆς Ἀλγερίας ἐγένετο μὲ ἐνδείξεις ἀπροθυμίας.

Εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ στρατηγοῦ Ζουώ, ὁ ΟΑΣ ἔδωσε τὸ σύνθημα κηρύξεως γενικῆς ἀπεργίας, αἱ ἐντολαί του ὅμως δὲν φαίνεται νὰ ἔτυχον ὁμοφώνου ἐγκρίσεως.

Ὅταν ἡ εἴδησις περὶ τῆς καταδίκης ἐγνώσθη εἰς τὸ Ὀράν, οἱ Εὐρωπαῖοι ἤρχισαν θορυβώδεις ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι παρετάθησαν μέχρι τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν.

Ἐξ ἄλλου, εἰς Κωνσταντίνην, εἰς Μπὸν καὶ Φίλιπβιλ, οἱ Εὐρωπαῖοι ἐκήρυξαν ἀπεργίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον καὶ οἱ σιδηροδρομικοί. Τέλος, ὁ ΟΑΣ διέταξε τὴν ἀνάρτησιν τῶν γαλλικῶν σημαιῶν.

Καθ' ὃν χρόνον χθὲς τὴν νύκτα ἐξεδίδετο εἰς Παρισίους ἡ ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου διὰ τὸν Ζουὼ ὁ πρόεδρος Ντὲ Γκὼλ εὑρίσκετο εἰς τὴν Ὄπερα.

Νομικοὶ κύκλοι ἐδήλουν σήμερον ὅτι ὁ μόνος τρόπος σωτηρίας τοῦ καταδικασθέντος εἶναι ὅπως ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἀπονείμῃ εἰς αὐτὸν χάριν ἰδίᾳ πρωτοβουλίᾳ. Προηγουμένως εἷς ἐκ τῶν συνηγόρων τοῦ Ζουὼ ἐδήλωσεν ὅτι οὐδέποτε ὁ ἴδιος θὰ ζητήσῃ χάριν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ μαῖτρ Ζὰκ Σαρπαντιέ, πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Παρισίων εἶχε δηλώσει ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου, ὅτι, ἂν καταδικασθῇ ὁ Ζουὼ εἰς θάνατον, θὰ ἐξαπολυθῇ ἀναμφιβόλως νέον κῦμα πράξεων βίας.

Ἐφ' ὅσον ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, ὁ Ζουὼ θὰ καρατομηθῇ, ὅπως οἱοσδήποτε κοινὸς πολίτης καὶ ὄχι διὰ τυφεκισμοῦ, καθ' ὅσον οὗτος ἔχει ἐκπέσει τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς ἰδιότητός του ὡς στρατιωτικοῦ.

Πάντως, κατὰ τὴν γνώμην ὡρισμένων κύκλων τῶν Παρισίων, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ στρατοδικεῖον δὲν καθώρισε τὴν ἡμερομηνίαν ἐκτελέσεως, ὁδηγεῖ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ὁ Ζουὼ εἶναι πιθανὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ ἀναγκασθῇ ὁ ΟΑΣ νὰ διακόψῃ τὴν δρᾶσιν του.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. Ἐγνώσθη αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅτι οἱ συνήγοροι τοῦ Ζουὼ ἐζήσησαν ἀκρόασιν παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Ντὲ Γκώλ.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΘΑ ΒΟΗΘΗ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. ('Ιδ. ὑπηρεσία). Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων εἰς τὴν Βρεταννίαν θὰ καθοδηγοῦνται μὲ ραδιόφωνον εἰς περιπτώσεις «μποτιλιαρίσματος» τῆς τροχαίας, ἐὰν ἐγκριθῇ σχέδιον, ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Αὐτοκινήτου, τῆς μεγαλυτέρας αὐτοκινητιστικῆς ὀργανώσεως τοῦ κόσμου,

Ἡ Ε. Α. ζητεῖ τὴν ἄδειαν ὅπως μεταδίδῃ εἰς συχνότητα μεσαίου μήκους κύματος πληροφορίας εἰς τὸν τρόπον τῆς τροχαίας συγχίσεως καὶ εἰς ἀκτῖνα 12 μιλλίων. Οἱ ὁδηγοὶ θὰ πληροφοροῦνται διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ περὶ τοῦ δρόμου καὶ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, περὶ τοῦ δρομολογίου ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν καὶ περὶ τῶν χώρων σταθμεύσεως.

Μία φορητὴ ραδιοφωνικὴ μονὰς θὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς μεγάλας ὑπαιθρίους ἐκδηλώσεις,

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Ο ΑΘΩΟΣ

«Τὸ πῆδημα τοῦ θανάτου» εἶναι ὁ τίτλος στῆς ἐφημερίδες μιᾶς τραγῳδίας, ποὺ ἐξειλίχθη ἀπὸ ἕνα φεγγίτη ὡς τὸ χῶμα, μὲ θῦμα ἕνα παιδάκι τεσσάρων ἐτῶν. Ἡ ὑπόθεσις ἀρχίζει ἀπὸ ἕνα γάμο μιᾶς λευκῆς καὶ ἑνὸς μαύρου. Φτωχούλα αὐτή, ἠθέλησε νὰ βγῆ ἀπὸ τὴ μαύρη φτώχεια καὶ ἀπεφάσισε νὰ παντρευτῆ μὲ μαῦρο.

Τέσσερα χρόνια πρίν, μιὰ κοπέλλα ἀπὸ τὸ Πολύγωνο τῶν Ἀθηνῶν, γνώρισε τὸν σμηνίτη Τζάκομπς. Ἔπειτα τὸν παντρεύτηκε καὶ ἔφυγε ταυτόχρονα γιὰ τὴν Ἀμερική. Ἡ Μαίρη (ἔτσι λεγόταν ἡ κ. Τζάκομπς) ἔζησε στὴν Νέα Ὑόρκη δυὸ χρόνια καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ ἀπέκτησε καὶ ἕνα ἀγοράκι, τὸν Τζών. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ζωὴ δὲν ἐπήγαινε καλὰ καὶ ἀπεφάσισαν, προσωρινὰ τουλάχιστον, νὰ χωρίσουν. Ἡ Μαίρη λοιπὸν ἦρθε στοὺς δικούς της ἐδῶ, ὁ ἄλλος ἐπῆγε στὴν Ἀγγλία. Ἂς ποῦμε, ὅτι κι' αὐτὸ ἦταν ἕνα τέστ τρόπο δοκιμασίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ παιδάκι ἐπῆγε τεσσάρων χρόνων. Μὰ στὸ διάστημα αὐτό, ὁ πατέρας Τζάκομπς, ἐσυγκλονίζετο ἀπὸ νοσταλγία γιὰ τὸ παιδί του. Ζητᾶει ἄδεια, γιὰ νάρθη στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὴν δίνουν. Μέσα στὸ μαῦρο, ξυπνάει ἡ κραυγὴ τῆς στοργῆς πρωτόγονη. Καὶ πάνω στὴν ἄγρια πάλη τῆς συναισθηματικῆς του ψυχῆς, ἔρχεται τελεσίδικη καὶ ἡ ἀπόφαση τῆς μοίρας. Ὁ Τζάκομπς λιποτακτεῖ, κι' αὐτὸ φέρνει τὴ γενικώτερη πλαισίωση τῆς δυστυχίας. Μόλις ἀπεβιβάσθη ἐδῶ, ἡ ἀστυνομία τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως τὸν θέτει ὑπὸ περιορισμό. Δραπετεύει ὅμως καὶ ἐγκαθίσταται σ' ἕνα ξενοδοχεῖο. Ἔπειτα πάει νὰ ζητήσῃ τὸ παιδί του, τ' ἁρπάζει, τὸ σηκώνει στὴν ἀγκαλιὰ καὶ φεύγει. Ἐδῶ ὅμως ἂς ἀφήσομε τὸν πατέρα μέσα στὴν οὐρανομήκη εὐδαιμονία του καὶ ἂς γυρίσουμε στὴ Μαίρη. Γιατὶ καὶ φύγη ἡ Μαίρη ἀπὸ τὸν ἄντρο της; Γιατὶ νὰ ἐγκαταλείψη τὴν εὐτυχία, ποὺ μὲ τόση προσοχὴ συνέλεξε; Ἁπλούστατα: διότι ἡ πραγματικότητα τὴν ἄφησε ἀδυσώπητα πληγωμένη. Στὰ ἱερὰ σημεῖα τῆς ράτσας, ἐγεννήθησαν ρήγματα μὲ διάλυση τῆς προσωπικότητάς της. Κάθε μέρα ἡ Μαίρη καταγράφει κι' ἀπὸ μιὰ ἧττα τοῦ ἔαυτοῦ της. Τὸ συναίσθημα τῆς λευκῆς της ὑπεροχῆς, ἐβασάνιζε κι' ἐκεῖνον.

Εἶναι τρομερὲς αὐτὲς ἡ συζυγίες, γιατὶ κινοῦνται καὶ συμφύρονται δυὸ ἄνθρωποι ἀνάμεσα σ' ἕνα τρομερὸ πλέγμα. Πάνω σὲ τέτοιες ἄνισες συνθῆκες, ὁ ἔρως δὲν βρίσκει χῶρο νὰ σταθῆ καὶ ἀνάμεσά τους διοχετεύεται τὸ μῖσος. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτό. Ὑπάρχει καὶ στοὺς δύο ἡ φυλετικὴ ἀνταρσία. Ὑπάρχουν τὰ σκοτεινά, τὰ ἀκαθόριστα καὶ τὰ ἀξεδιάλυτα συναισθήματα. Κι' ἔπειτα ἔρχεται ἡ ἀγωνία τοῦ παιδιοῦ. Ἡ Μαίρη μὲ ἄπληστα μάτια, παρακολουθεῖ τὸ μεγάλωμα τοῦ ἐμβρύου μέσα στὰ σπλάχνα της. Δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοήση, ὅτι τρέφει μέσα της μαῦρο καρπό. Εἶναι κάτι ξένο, κάτι ἀνόμοιο. Ἐδῶ τὰ συναισθήματά της ξεφτίζουν καὶ ἀλλοιώνονται. Ἡ μαυρίλα παρουσιάζεται μπροστά της μειονεκτική. Τὴν κσυνιάδα, τὴ πεθερά, τὸ σόϊ ὅλο, τὸ βλέπει σὰν βεβήλωση τοῦ χρώματος, σὰν πρόβλημα, ποὺ βιολογικὰ τῆς φέρνει τὸν διχασμό. Εἶναι, βλέπεται, κάτι προλήψεις, ποὺ δὲν ἐγκαταλείπονται εὔκολα. Ἀλλὰ καὶ στὸ φτωχὸ Τζάκομπς ὑπάρχουν κύτταρα ἀπεγνωσμένα καὶ τυραγνισμένα. Αὐτὰ βυθίζουν τὴς ρίζες του σὲ ἔνστιχτα πρωτόγονα.

Καὶ ἔρχεται τὸ μωρὸ στὸν κόσμο, ποὺ κατὰ τύχην εἶναι λευκό. Ὁ θρίαμβος τῆς Μαίρης μειώνει ἄλλη μιὰ φορὰ τὸν Τζάκομπς. Τὰ συμπλέγματα πνιγουν καὶ τοῦ δύο. Ἔτσι χωρίζουν. Ἀλλὰ στὴ νέγρικη καρδιὰ ἀνταριάζεται ἕνας πόνος, ποὺ ἐπίκεντρο ἔχει τὴν πατρότητα. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει πλέον χρῶμα, γιατὶ προβάλλεται ἡ ἀξία τοῦ αἰσθήματος. Ἡ ψυχή, ποὺ εἶναι μπολιασμένη μὲ τὴ στοργή, εἰσχωρεῖ στοὺς ἱστοὺς κάθε χρώματος. Ἡ μαύρη φυλή, ἡ μαύρη πέτσα πνίγεται στὴ λαχτάρα. Στὴ σκηνὴ τῆς φιλονεικίας λοιπὸν μὲ τὴ γυναῖκα του, αὐτὸς ἁρπάζει τὸ παιδί του. Στὸ δρόμο, κρατῶντας το, ποιὸς ξέρει πόσα τραγούδια νὰ ἄνθισαν στὴν καρδιά του. Εἶναι ὑπερήφανος καὶ στὸ ξενοδοχεῖο ἐπιδεικνύει τὸ μωρό του. «Δὲν μοῦ μοιάζει... λέει, μὰ εἶναι δικό μου !!». Δὲν πρόλαβε ὅμως ὁ Τζάκομπς νὰ ζυγίση καλὰ τὴν εὐτυχία του. Καὶ ἔρχεται τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς σκηνῆς, ποὺ εἶναι βουβό. Ζητοῦν τὸν σμηνίτη Τζάκομπς καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομίας χτυπᾶ τὴν πόρτα τοῦ δωματίου... Ὁ Τζάκομπς βλέπει τὸ φεγγίτη, ζυγίζει τὴν ἀπόσταση καὶ πηδάει. Μὲ τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιὰ φθάνει ὡς τὸ στηθαῖο τοῦ δίπλα σπιτιοῦ... Τὸ πόδι του ὅμως γλυστράει καὶ πέφτει... Πέφτει μὲ τὸ παιδάκι του στὴν ἀγκαλιά...

Τώρα ἔρχεται ἕνας τρομερὸς ἐπίλογος. Στὸ ὑγρὸ ἀπὸ τὴ βροχὴ χῶμα χύθηκε τόσο αἷμα ! Ἦταν ἀπὸ ἕνα νεγράκι... Μὰ ὅμως εἶναι κόκκινο σὰν αἷμα λευκοῦ. Τώρα παλεύει ἡ λευκὴ ψυχούλα νὰ κερδίση τὴ ζωή. Τὸ τοτὲμ τῆς φυλῆς του καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ τῶν ἀνθρώπων, ἑνώνουνται πάνω στὸ μικρὸ τραυματισμένο κορμάκι, ποὺ ὑψώνει τὸ προσωπάκι του στὸν οὐρανό, μεταμορφωμένο ἀπὸ τὴ λάμψη ἑνὸς ἀθῴου.

ΕΥΑ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΜΑΚΡΑΝ ΥΠΟΠΤΩΝ ΣΥΝΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΕ ΚΑΘΑΡΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Η ΔΕΣΠΑ ΚΑΛΕΙ ΔΙ' ΑΥΡΙΟΝ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 14. Εἰς ἐκδοθεῖσαν ἀνακοίνωσιν τῆς Δ.Ε.Σ.Π.Α. καλοῦνται οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς νέαν συγκέντρωσιν διὰ τὴν Δευτέραν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ἀκροπόλ». Κατ' αὐτὴν οἱ φοιτηταὶ θὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὰς συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν καταπάτησιν τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου καὶ τὸ αὐθαίρετον κλείσιμον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐξ ἄλλου, εἰς ἄλλην ἀνακοίνωσιν τῆς Δ.Ε.Σ.Π.Α. τονίζεται ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν φοιτητῶν θὰ συνεχισθῇ ἀνένδοτος μέχρις ὅτου ἀποκατασταθοῦν αἱ καταστρατηγηθεῖσαι πανεπιστημιακαὶ ἐλευθερίαι.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν 11.30' π. μ. σήμερον εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης συνεκροτήθη παμφοιτητικὴ συγκέντρωσις, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον περὶ τοὺς 2.000 φοιτηταί, φέροντες πλακὰτ μὲ συνθήματα καθαρῶς φοιτητικοῦ περιεχομένου.

Πρὸς αὐτοὺς ὡμίλησαν ὁ πρύτανις καὶ ὁ προπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐζήτησαν ὅπως διεξαχθῇ ἡ συγκέντρωσις ἐν τῷ πλαισί